

Vilānu 'spriets

Viļānu 3x3 saietā avīze 2015. gads **Pirmdiena** 29. jūnijs **Otrā bite**

3x3 Zīņas

Teātris meklē Ontonu

Pirmdienas rītā Teātra ievirzes daļiņnieces Daces Priedes vadībā sēdēja ļoti gauži noskumušas: luga ir, režisore ir, aktrises ir, nav tikai galvenās lomas tēlotāja Ontona. Tai tika uzrunāts pat 3x3 Viļānu saietā saimnieks Viktors Jurčenko. Pagaidām Viktoram lugas vārdi ir rokās ielikti, tomēr teātra ievirzes aktrises un režisore meklē vēl kādu drosmīgu vīrieti: vienu uz visām, un viņam bez vārda runas tiek piedāvāta galvenā lomu lugā „Ontons un Anne”. Latgaliski drīkst runāt, kā nu prot.

Danču izaicinājums

Vai tu zini, kas ir Zaglis? Tieši tā! Tas ir dancis-rotāļa-spēle, ar kuru tiek noslēgts katrs 3x3 danču vakars. Šī spēle no pārējiem dančiem atšķiras ar to, ka dancošana notiek, līdz uz danču plača paliek vien pēdējais pāris – izveicīgākais puisis un daiļākā meita, katru reizi ir jūtams neliels sacensības gars. Pirmais Viļānu danču vakars ir aizvadīts, un Zagļa uzvarētāju godu svētdienas dančos iemantojuši Kate Drava un Eduards Krūmiņš. Lūk, ko viņš saka: „Es, Eduards Krūmiņš, pirmais un līdz šim vienīgais (no puīšu aplā) Viļānu 3x3 Zagļa uzvarētājs izaicinu piecu brašus vīrus – Pēteri Reiteru, Justu Cepli, Bruno Silvu, Edmundu Barkānu un Linardu Libertu šovakar (29.06.) nodancot vairāk dančus par mani un uzvarēt Zaglī.”

Saules pilnu nedēļu!

Ar saulainas un sirsnīgas nedēļas vēlējumiem svētdienas, 28.jūnija, pēcpusdienā atklāja pirmo 3x3 saietu Viļānos.

Zaļā zālē apsēdušies vai nogūlušies, ar bērniem zem sirds un pie sirds, ar mammām blakām, aiz muguras tētim, klēpī vecmammai, pie sāna vīram vai rimtā vienatnē – tā mēs, orķestra skaņu saukti, satikāmies ar Viļānu 3x3 saietu. Runu neviens no lapiņas nelsīja, vārdi bija silti un no sirds – kā jūnija pēdējo dienu saule. Viļānu saietā vadītāja Aloida aicināja Viļānos justies kā pie vecmāmiņas laukos. 3x3 Latvijas padomes priekšsēde Inese Krūmiņa atzinās, ka ir divaini iesākt šo nedēļu bez 3x3 saietā idejas autore Līgas Rupertes. Tomēr viņai bija divas labas ziņas: pirmā – Līga saietā noslēgumā, visticamāk, būs, un otrā – līdz ar Līgas ierašanos ik gadu Latvijā sākas vasaras, un gan jau tieši tā būs arī šogad. Inese

iesaka visu šo nedēļu dzīvot šeit un tagad, nedomājot par to, kas palika Rīgā, Londonā vai Novosibirskā. „Nedēļa – tas ir viens mirklis! Tā arī to izdzīvoji – ik mirkli!” aicina Inese. Vēl viņa atgādina, ka 3x3 ir viena saime, tādēļ citam citu noteikti jāuzrunā ar „tu”. Jo Austris Grasis reiz teicis, ka tautasdziesmās taču nav tāda vārda „jūs”. Jo kā nu tas skanētu: „Kur jūs bijāt, jauna meita, ka es jūs neredzēju?”

Viļānu vidusskolas direktors Pēteris Tretjūks lūdza saietā dalībniekus apsolīt kādu labu darbu. Kad aizbrauksim mājās, mums katram iespējami daudz jāstāsta saviem kolēģiem, draugiem un radniekiem par Viļāniem – lai viņi grib braukt uz Viļāniem un lai viņi brauc uz Viļāniem, jo pilsētai viesus ļoti, ļoti vajag. Darīsim taču tā, vai ne? Mums jānes Latgales un Viļānu vārds pasaulē! Latgalē dzīvo viesmīgi ļaudis, un, redz, kā ceļi savijušies, ka esam te. Dzīvojam!

Lolita

Redakcija atrodas trešajā stāvā, 326.kabinetā. Te strādā Lolita, Iveta, Amanda, Tina, Eva, Uldis un Madara.
Tālrunis 20245436

Nepalaid garām!

Trešdien, 30. jūnijā pulksten 20.00, notiks Brīvais mikrofons, kuram laikus jāpiesakās. Aizpildītās anketas jāiemet kastē 1. stāvā pie ieviržu sarakstiem.

Apsveikums

Daudz baltu dieniņu!

Šodien, 29.jūnijā

Vārdadienu svin: Pēteris Reiters, Pēteris Podziņš un Pauls Valdovskis

Rīt, 30.jūnijā

Dzimšanas dienu svin: Normunds Hofmanis

Programma

Otrdiena, 30.jūnijs

07.00 – 09.00 Rīta izkustēšanās

09.00 – 09.30 Brokastis

09.40 – 10.00 3x3 TV ziņas.

Dienas tēma. Režisore un rakstniece Dace Priede.

Paldies devu Dieviņam,

Tas darbiņš nodzīvots;

Dieviņ, līdzī rociņām

Citu darbu padzīvot.

10.10 – 12.50 Rīta ievirzes

13.00 – 13.45 Pusdienas

14.00 – 16.10 Pēcpusdienas

ievirzes

17.00 – 18.45 Pievakares ievirzes

Apvārnis. Stāstījums par Viļānu novada pagātņi, tagadni un nākotni.

Tikšanās ar Viļānu novada domes pārstāvjiem.

19.00 – 19.45 Vakariņas

20.00 – 21.30 Brīvais mikrofons

21.30 – 22.00 Vakara dziesma,

vakara pasaciņa un mazo bērnu guldināšana

22.00 ... Nīkšana, danči ar

Rēzeknes kapelu *Dzīga*.

Vakarēšana. Es, manas dzīves

ceļš, talanti, likteņi. Saruna ar režī-

sori un rakstnieci Daci Priedi.

Sludinājums

Dagnija Neimane meklē cilvēku, kas varētu viņai palīdzēt darboties ar AirBookMac, izmantojot latviešu valodu. Zvani 22489059.

Notikums

Pastaiga pa Viļāniem

Ekskursiju pa pilsētu vadīja divas Margaritas. Sadalījāmies divās grupās: ātrajā un lēnajā, taču izrādījās, ka lēnā ir tikpat ātra, ja ne ātrāka.

Tika solīts maršruts 3km garumā, taču ejot radās pamatotas aizdomas, ka tas ir reizes 3 garāks. Viļāni atrodas 120m virs jūras līmeņa - esam vienā līmenī ar Rīgas torņiem. Ja no Viļāniem iesiet tieši rietumu virzienā tikai 1km dienā, tad precīzi pēc gada būsiet Liepājā. Pilsētas centrā blakus atrodas divas lielas ēkas: baznīca un kultūras nams. Baznīca celta 18.gs., tai ir klosteris, kurā dzīvo tikai divi mūki. Kultūras nama ēkā atrodas bibliotēka un muzejs, taču pašlaik notiek rekonstrukcija. Pēc tās Viļāni varēs lepoties arī ar savu strūklaku, ko plānots atklāt augustā. Lidz 2009.gadam Viļānos bija sava televīzija, kas tolaik bija mazākā Eiropā - tajā strādāja tikai divi žurnālisti. Mums bija iespēja pavisam nedaudz satikt arī Vitālija kungu, Viļānu TV dibinātāju. Tagad viņš filmē interesantus notikumus novadā. Arī mūs. Pēdējo trīs gadu laikā Viļāni ir intensīvi uzpostīti. Margarita izstāstīja, ka visi darbi sākuši ritēt uz priekšu veiklāk, kad 2009.

gadā viņi nolēma izmainīt pilsētas ģerboni - tukšo medus šūnu vietā ielikt pilnās. Viļānu ezera krastā izveidota atpūtas vieta, blakus tai laipa, pa kuru var ieiet ezerā. Peldēties gan tajā nevar, jo tas ir purva ezers, kam dibens nav ciets. Ar katru gadu uzlabojas pilsētas infrastruktūra, ir pašiem savs futbola laukums (ziemā - ledus laukums). Bijusi liela iecere būvēt pamatīgu estrādi Laksīgalu salā, taču naudas trūkuma dēļ sanācis tas, kas sanācis. Starp citu, sala nav zemes veidojums upes vidū, bet vieta, kas izveidojusies, jo upīte Malta uz brīdi izlēmusi sadalīties divās daļās. Uz Maltas kopš 1994.gada ir Viļānu HES - pirmā privātā HES Baltijā. Pamanījāmies pat tikt iekšā un apskatīt turbīnas, kas ražo elektrību - miljons kilovatstundu gadā. Kādreiz virs slūžām bijusi lina fabrika, kurā strādāja 200 cilvēku. Lai varētu apmācīt vietējos darboties ar mašīnām, izsaukts meistars no Anglijas. Otrās pasaules karš Viļāniem nav gājis secen - nodega 80% pilsētas, nošauti un vienā bedrē aprakti 300 ebreji, bet vēlāk arī čigāni. Vēstures likločos bijuši arī patīkami notikumi - pa tagadējo Ceriņu ielu esot braukusi Katrīna II, no zirgu pasta (vairs šīs ēkas nav) balkoniņa esot runājis Kārlis Ulmanis (pat divas reizes!).

Iveta

Jautrie starti ģimeņu stafetē

Tie, kuriem teātra māksla par mierīgu, jau pirmās dienas vakarā mērojās spēkiem ģimeņu stafetē.

Ar skaļām čalām un smiekliem tika pieveiktas kopumā septiņas disciplīnas. Pēc Sporta ievirzes vadītāja Aivara Kaupuža starta šāvienu komandas varēja doties iemēģināt un pēc tam jau uz laiku sacensties gan Aklaajā vadātājā un autoriepas ripināšanā ar striķiem, gan soļošanā uz koka klučiem, bumbu ripināšanā cauri plastmasas caurulēm, torņa būvēšanā no blūķīšiem un citās prasmēs. Visintrīgējošākais bija stafetes Melnais caurums nosaukums, kas precīzi atbilda disciplīnas uzdevumam - ar bumbu aplot pa melnu plēvi, cenšoties netrāpīt vidū esošajā caurumā. Galvenais visās stafetes disciplīnās bija komandas darbs - pie ātrāka, labāka un precīzāka rezultāta varēja tikt tie, kas darbojās saskaņoti un draudzīgi. Ne

visas komandas paspēja pabeigt visu stafeti, bet daudzsološo lideru vidū bija Iksķīles lidotāji, Baltijas Jūra, Ceglīnīki, Es no Iksķīles, Titari un titari, Hugo Boss, JAH un Zibens Bogijī, kā arī daži individuālie sportisti un draudzīgās ģimenes. SVARĪGI! Rezultātus tiesneši aprēķinās līdz nedēļas beigām, un uzvarētāji tiks sumināti saieta noslēgumā.

Tina

3x3 ģimenes

Kubliņu ģimenei no Ikšķiles.

Tētim Gatim, mammai Evitai, meitai Alīnai un dēlam Mafisam šis ir jau trešais 3x3 saiets, iepriekš viņi bijuši Neretā un Rucavā. Kāpēc šogad tieši uz Viļāniem? Izrādās, gan Evitai, gan Gatim radu raksti ievijas tieši Latgalē, tāpēc izvēlēties, kur šovasar doties pilnveidot un stiprināt ģimenes garu, neesot bijis īpaši grūti. „Katru vasaru dodamies uz Ludzu ciemos pie radiem, lai izbaudītu Latgales burvību – ezerus un vienkāršo, mierīgo lauku ainavu,” stāsta Evita. „Mums jau no agras jaunības izveidojusies tradīcija, ka katru vasaru dodamies Latgales braucienā, jo kaut kāds netverams spēks mūs šurp vilina. Varbūt tās ir dzimtas saknes?” Evitas radi dzīvo Ludzā un, būdami amatnieki, tur izveidojuši Ludzas Amatnieku centru, savukārt Gata mammas dzimtā puse ir Balvu rajona Lazdukalns. Tur vecvecāku lauku mājā, ko ieskāva pieci milzīgi, simtgadīgi ozoli, kā arī mammas māsas mājā, kas atradās meža malā, tika pavadītas vasaras jau kopš agras bērnības līdz pat pusaudža gadiem. „Vēlamies izzināt savas dzimtas saknes, jo tur slēpjas mūsu bagātība un spēks, ko gribētos nodot arī jaunajai paaudzei. Iedvesmojies no senču tradīcijām, Gatis pie Batņu pāra ir izmācījies par pirtnieku, un Nirzas ezera krastā šovasar ceram pabeigt pirtiņas celtniecību,” stāsta Kubliņi.

Sandrai Stabingei un viņas trijiem bērniem Krišjānim, Dārtai un Austrai šeit Viļānos ir pirmā pieredze 3x3 saietā, kaut latviskās tradīcijas Sandrai nav svešas un ir ikdienas sastāvdaļa jau kopš studiju gadiem. Sandra ikdienā ir aktīva ekoloģiskā dzīvesveida aktiviste un piedāvā arī citiem ēst bioloģisku pārtiku, internetā tirgojot riekstus, žāvētus augļus, graudus un citus pārtikas produktus. Viņas sirdslieta ir permakultūra (kas par to vēl neko nezina – noķeriet Sandru un prasiet viņai pašai!) un seno sēklu daudzveidības saglabāšana. Ikšķiles Brīvajā skolā, kur mācās visi trīs Stabingu bērni, Sandras vadībā kopā ar skolas audzēkņiem top īsts permakultūras dārzs! Sandra rīko arī Sēklu maiņas pasākumu, kas ietver sevī ne tikai mainīšanos ar vērtīgajām sēklām, bet arī tautasdziesmu dziedāšanu, vakarēšanu un kopā būšanu.

Auziņu ģimene no Siguldas. Tētis Rolands un mamma Baiba kopā ar meitām Madaru, Elizū un Dārtu uz 3x3 pirmo reizi atbrauca jau 2006.gadā Cēsīs/Āraišos un kopš tiem laikiem apmeklējuši septiņus saietus. Rolands stāsta, ka izvēle par labu tam vai citam saietam atkarīga no vadītājiem un ne tikai: „Latgale mums ir iepatikusies, un, ja tā ļoti pameklē, tad Baibai arī saknes aizvijas Latgalē, kur dzīvojuši senči – poļu muižnieki, kas arī piedalījušies Aglonas bazilikas celšanā!” Rolanda vecāki ir no Mālpils apkārtnes, kur senči no mātes puses dzīvojuši vairākās paaudzēs, bet paša ģimene pēdējos desmit gados ielaidusi saknes Siguldā. Baibas dzimtas mājas Strenčos ir vairāk nekā simt gadu vecas, un reiz tur bijusi arī varena dārzniecība, kur saimniekojusi vecvecmāmiņa.

Tina

Jauniešu lapa

Jautājums

Kādu ievirzi tu varētu vadīt 3x3 saietā?

Juris Tomašūns: „Vadīt varētu visu ko, bet labprāt vadītu jaunsargu ievirzi, jo esmu bijis jaunsargu instruktors. Par jaunsargu ievirzes vadīšanu esmu domājis jau iepriekš un varu pat pateikt, kas būtu tās lietas, kuras nedēļas gaitā varētu apgūt 3x3nieki no 10 gadu vecuma. Iespējams, manis vadītā ievirze daudz neatšķirtos no Viļānu 3x3 saietā Jaunsargu ievirzes, bet es mācītu ierindas kārtību, orientēties, kā arī dzītu jauniešus mežā. Ievirze biezoknī, aizlavītos prom pagulēt. Ja pamostos un viņi nebūtu tikuši no meža ārā, tad ievirzei nav jēgas... Jaunsargu ievirze pēc savas būtības ir līdzīga gan „Vilku mācībai”, gan „No pušiem par vīriem”, turpretim Jaunsargu ievirze jauniešiem mācītu, kas ir tieši karavīrs.

Laura Hofmane: „Mans hobijs ir pārļu rokassprādžu gatavošana latviskos rakstos, tāpēc arī gribētu šādu ievirzi vadīt 3x3. Labprāt darbotos ar 3x3niekiem no 12 gadu vecuma, un viņi varētu nedēļas gaitā izgatavot pat vairākas rokassprādzes, nu, vismaz divas, bet čaklākie arī vairāk, jo darbs ir diezgan piņķerīgs.”

Juris Miezītis: „Noteikti vadītu kaut ko saistībā ar sportu – vislabāk frīsbiju. Labāk mācītu jauniešus no 12 gadu vecuma un pirmajā nodarbībā pastāstītu, kas tas ir, jo daudzi domā, ka tā ir tikai šķīvīša mētāšana. Pats ar to nodarbojos, bet ne profesionālā līmenī. Spēles būtība ir tāda, ka cilvēki ir divās komandās pa pieciem katrā, katrai komandai ir sava zona un ir jāķer lidojošais šķīvītis. Īpašu talantu nevajag, lai spēlētu saietā savam priekam, tā kā 3x3 pēdējās dienās varētu uzrīkot arī nelielu spēli.”

Iepazīsties!

Čau, 3x3 jaunieši! Mani sauc Amanda, esmu istena siguldiete ar saknēm Latgalē, esmu tikko pabeigusi 12. klasi.

Viļānu 3x3 ir mans sestais saiets, ikreiz cenšos aizbraukt arī uz saietu pēdējiem dančiem, tāpēc jau esmu paguvusi šo to piedzīvot un piekritu veidot jauniešu lapu „Viļānu Spietā”. Manuprāt, jaunieši ir no 12 gadu vecuma līdz kāzām, tāpēc arī šādai vecuma grupai Jauniešu lapā pievērsīšos.

Šajā saietā ir daudz jauniešu! Droši vien ir arī tādi, kuri 3x3 saietos iepriekš nav bijuši. Tiem, kuri 3x3 pirmo reizi, iesaku noteikti nebaidīties jebkādā veidā iepazīties ar citiem vienaudžiem. Ir taču forši satīties saietos, kā arī pēc tam nejausi ārpus tiem, piemēram, kādā festivālā vai kaut Rīgā uz ielas. Bet tie, kas jau šeit ir pabijuši: iesaistiet jaunpienācējus! Atceros, kā man pašai bija savā otrajā 3x3 saietā – 2009. gada Kazdangas saietā. Mani brālēns vienkārši pieveda pie Mētras Krūmiņas un teica: „Iepazīsties! Tā ir Mētra, un beidz staigāt man pakaļ!” Nav tas labākais piemērs, kā jaunos iesaistīt, bet vismaz kaut kas...

Ko vēl varu teikt jaunpienācējiem? Noteikti vajag izdomāt, ko darīt brīvajā

laikā (protams, arī pagulēt vajag), jo vienmēr ir smieklīgi atcerēties dažādus notikumus no iepriekšējam nometnēm. Piemēram, reiz mēs rūpīgi saplānojam, kā zagt ķiršus, bet beigās izrādījās, ka tie nevienam nepieder un tos var droši ēst.

Jāiet uz dančiem! Noteikti jāiet uz dančiem! Man šķiet, ka uz tiem var attiecināt ko līdzīgu Mērfija likumam – ja tu nebūsi dančos, „zaglī” uzvarēs kāds pazīstamais vai arī noteikti notiks kaut kas cits neparasts. Ja galīgi nevari aiziet uz visiem dančiem, vismaz pēdējo saietā nakti noteikti ir jāiztur bez miega – vienkārši ir pieņemts, ka pēdējā naktī neiet gulēt, un viss.

No jauniešu pārrunām uz Priekuļiem

„Jauniešu pārrunas” Viļānu 3x3 vada leva Ploriņa un Eduards Krūmiņš. Viņi – arī 3x3 saietā vadītāji Priekuļos pēc nedēļas. Iepazīsimies!

Ieva ir Rīgas Doma kora skolas latviešu valodas un literatūras skolotāja un klases audzinātāja, viņa tikko noslēgusi savu dalību programmā «Iespējamā misija». Paralēli darbam pie Priekuļu 3x3 leva iesaistījies arī 3x3 grāmatas tapšanā. Eduards strādā radošajā aģentūrā “Raugi” par projektu vadītāju un šoferi. Kopš pagājušā gada oktobra Eduards pilnveidojas un aktīvi darbojas jauniešu attīstības programmā “Go Beyond”, kurā uzsācis darbus un pēc programmas absolvēšanas darbosies arī organizētāju komandā. Eduards dzied folkloras kopā “Vilkači”. Ja gadās brīvs brīdis, abiem patīk apgūt jaunu literatūru, abi mēdz

vakaros paskatīties kādu seriālu un bieži pavada laiku kopā ar draugiem dažādu veidu pasākumos.

Lūk, ko par sevi stāsta Ieva un Eduards: „Pamatskolā bijām paralēlklasesbiedri, bet viens otru nebijām pat īsti ievērojuši. Uzsākot vidusskolas gaitas, abi bijām izvēlējušies mācīties klasē ar matemātikas novirzienu, kurā tad mūsu ceļi arī krustojās. 10. klasē jau sadraudzējāmies un, kopā ar klasesbiedriem dzīvojot no pasākuma uz pasākumu, izbaudot dienu no dienas, 21. jūnijā, pašā saulgriežu naktī, uzsākām savu kopīgo ceļu, pa kuru ejam līdz pat šim brīdim. Ar to, ka kopīgi pabeidzām vidusskolu, vēl bija par maz, uzsākām arī kopīgas studijas Latvijas Kultūras akadēmijā, kurā četrus gadus plecu pie pleca pavadījām, apgūstot tradicionālo kultūru un latviešu folkloru.”

Diena bildēs

Skolas pagalmā atrodama liela 3x3 Viļānu saietā emblēma, kas ir laba vieta, lai fotografētos piemiņai no šīs nedēļas.

3x3 Viļānu saietā atklāšanu tā vadītājs Viktors mazliet nokavēja, tomēr drīz vien bija klāt. Izrādās, Viktors Aloidu sauc nevis par sievu, bet par sievietīti. „Sievietīti, es pieteicos ekskursijai,” tā viņš vakarā teica Aloidai.

„Viļānu Spieta” pirmais numurs jeb pirmā bite izlidoja jau svētdien un lido vēl. Pricējamies, ka lasītāji ir.

3x3 dalībniekus Viļānu saietā atklāšanā uzmundrināja orķestris.

Ieviržu sarakstos viss kā dzīvē: daļai viss paliek pa vecam, bet vēl kādam kaut kas mainās.

Saieta atklāšanā Viļānu bite bija klāt! Turklāt izrādījās, ka šī ir pavisam čakla bite – vada pat aušanas nodarbības!

Foto – Baiba Krūmiņa

Spilgts piemērs tam, kā 3x3 pulcē trīs paaudzes – bērnus, vecākus un vecvecākus. Jansonu ģimene.

Zāļu sieva Līga Reitere saietā atklāšanā iesāka veidot raibu ziedu viju, un uz ieviržu vadītāju sapulci mirkli pēc sešiem vainags jau bija gatavs – košs, smalks un gaumīgs.

Ieviržu vadītāju sapulcē katrs vadītājs apliecināja, vai viņa ievirzei būs gana labas telpas un vai nav kādu citu vajadzību.

Trana dzēliens

Sākot domāt par pošanos uz saietu, nolēmu izpētīt gaidāmos sadzīves apstākļus. Secināju – ārzemniekiem klāsies grūtāk. 3x3 mājaslapā Viļānu 3x3 vadītāju uzrunā rakstīts, ka daļa dalībnieku apmetīsies viesnīcas telpās, kas atradīsies apmēram 10 minūšu gājienā no skolas, savukārt rakstā ārzemju izdevumiem minēts, ka viesnīca atrodas apmēram 15 minūšu gājiena attālumā. Tātad ārzemju latviešiem to pašu attālumu paredzēts noiet par 5 minūtēm ilgāk. Ārzemnieki! Ieskatieties pulkstenī un uz ēdienreizēm izejiet 5 minūtes ātrāk!

Un vēl kāds interesants atklājums – saieta kārtības noteikumos, ko Viļānu 3x3 saieta dalībnieki saņēma vakar. Tur otrās lappuses ceturtajā ieteikumā no apakšas lasāms: „Izturēsimies ar cieņu pret Smiltenes iedzīvotājiem.” Tātad, esiet vēriģi: ja Viļānos satiekat kādu no Smiltenes, noteikti izturieties arī pašu cieņu!

Ieviržu vadītāju sanāksmē ievirzes „Organisma attīrīšana ar dabas līdzekļiem” vadītāja Lilija Bērziņa saka, ka viņai esot vajadzīgs apmēram trīs litru tilpuma katls karsēšana ūdens peldē. Lilija, izteikusi savu lūgumu, ātri piebilst: „Ja nav – nekas. Es ieiešu pie jebkura cilvēka un paprasīšu!” To dzirdot, kokļu darināšanas meistars Andris Roze pamāca: „Galvenais, lai dod uzreiz ar karstu ūdeni!”

Ieviržu vadītājiem jautā, vai viņiem ieviržu vadīšanai viss ir kārtībā. „Mežā viss ir kārtībā,” braši apgalvo „Vilku mācības” vadītājs Aigars Mežals.

Vakara pasacīņa pirmajā pasacīnā bērniem saka: „Un runcim ir ļoti populārs vārds... Kā jūs domājat, kāds tas ir? ”No klausītājiem atskan smalka balstiņa: „Jānis!”

Recenzija

Valna progresisti pi vainas!

Svētdienas vakarā Viļānu amatier-teātris rādīja divus viencēlienus iz seno viļāniešu dzīves.

Abu ludziņu tekstus, ko senatnē sarakstījis vietējais mācītājs Valpīters, atraduši vecajos izdevumos «Sauļeite». Pirmais uzvedums «Kur valnam līta gryuta, tur jīs bobu syuta» parādīja īstu ģimenes idilli: Madaleņa un Odumeņš kopā nodzīvojuši 50 gadus, sarunājas tikai mīļvārdiņos, nestrīdas itin nemaz, ir saprotoši un mīļi, mīļi. Pat velns viņiem neko nevar padarīt! Bet tam vajag abus sanaidot, lai varētu glābt savu ādu. Palīgos nāk kaimiņiene Ilza. Vārds pa vārdam, tiek iesēta aizdomu sēkla, un – idille pagalam. Jā, sieviete tiks galā pat tur, kur velns nespēj izdomāt rīcības plānu. Luga «Čigoni» arī bija par sieviešu viltību.

Meitas atzina, ka jaunumu daudz, bet labu jaunumu maz – valna progresisti pi vainas! Kreņķis par to, ka puīši ir slinki: negrib precēties! Kurai meitai ir laime, tā i div, pat trīs reizes apprecas, kam nav, tā i reizi nevar. Padoms jālūdz sievietei, šoreiz čigānietei. Tā laipni piekrīt palīdzēt, bet diemžēl arī pamanās apzagt saimnieci. Par sieviešu lētīcību vīriešiem prieks, taču, kad čigāniete nozog pašam zābakus, tad smieklī vairs nenāk. Jāatzīst, aktieri bija izcili – viņi notikumus izdzīvoja, nevis tēloja, visus vārdus zināja, runāja skaļi, skaidri un, galvenais, lēni, tā ka lugas tekstu saprata visi, visi.

Iveta

Cauri gadiem

Naukšēnos bija mīļi kā ģimenē

Pagājušo gadu 3x3 Smiltenes avīzē „Pakalnu taurētājs” aizsāku iepazīstināt ar atmiņām par savām nometnēm. Pēdējā avīzes numurā „Cauri gadiem” pabijām Zaļeniekos. Pārējās piecas neietilpa nedēļas mērogā, tad nu turēšu solījumu par turpinājumu un aizvedīšu jūs atpakaļ – uz 2009. gada Naukšēnu nometni.

Nometnes vadītāji pirmo (cerams, ka ne pēdējo!) reizi ir Daiga un Kārlis Rokpeļņi kopā ar saviem bērniem Anci, Kārli junioru un Albertu – par spīti visām iespējamām tālaika krīzēm (jo nolēmuši tajās nepiedalīties, bet organizēt 3x3 nometni). Nometnēs dalībnieku skaits ir mainīgs, tas atkarīgs no dažādiem apstākļiem. Naukšēnos 3x3nieku bija nedaudz vairāk par 200, varbūt tāpēc mēs jutāmies kā mazā, mīļā ģimenē, viss risa mierīgi, nesteidzīgi un ļoti organizēti. Liekot roku uz sirds, atzišos, ka tā bija viena no manām mīļākajām nometnēm. Igaunijas tuvumā esošie Naukšēni, viens no mazākajiem pagastiem, sagaidīja mūs sirsnīgi. Palikuši atmiņā kā klusa vieta ar muižu un koptu parku, ko apsargāja vara lauvas, ar dabas brīnumu brīvdabas estrādē

– gargaru vientuļu egli 3(!) galotnēm, miglainiem vakariem un kuplām pojeņu dobēm pie naktsmājām. Lielākā rosme bija ap vidusskolu un kultūras namu, kur apmeklējām ievirzes un pasākumus. Arī vietējie, lepni, neatkarīgi un čakli ļaudis, ļoti atsaucīgi piedalījās nometnes dzīvē, parādot, ka sirsnībai robežu nav (nometnes moto bija „Robežas”). Pirmo reizi nometnes kustību vēsturē (nedēļas laikā!) vīri uzmeistaroja plakandibena laivu, tādu pašu kā veciemtēviem. Un jau sestdien tā tika iemēģināta Rūjas upītē. Tai pašā upītē pirmo reizi tika ielaista arī liela ziedu mandala, kuru ezotēriķe Baiba Kranāte ierosināja veidot Latvijai par godu. Mandala iznāca milzīga un skaista! Kad katrs pirms šķiršanās paņēma kādu ziedu sev, lai ieliktu mājās zāļu tējā, tā nenieka nezaudēja no sava krāšņuma. Visās nometnēs daudz kas notiek pirmo reizi. Rokpeļņi ieviesa stundu vēlāku celšanos no rīta, līdz ar to arī vēlākas brokastis, kas tikai pagarināja dienu, deva izturību un sparū.

Ar daudzo Latvijas un pasaules latviešu nometņu nedēļas gaitām var iepazīties katrs, sameklējot 3x3 mājas lapā Krātuvi, kur atrodas nometņu avīzes elektroniskās versijas un bildes. Arī es ar skumjām konstatēju, ka mani ikgadējie nometņu foto albumi beidzas 2012. gadā un pārējais jāmeklē datorā.